

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH320005
NAZWA
OBSZARU Dolina Krąpieli

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH320005	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Dolina Krąpieli

1.4. Data opracowania 2002-12	1.5. Data aktualizacji 2025-02
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja: Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres: Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail: kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2004-04
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2008-01
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2021-12
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 14 października 2021 r. w spr. soo Dolina Krąpieli (PLH320005)

2. POŁOŻENIE OBSZARU

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

Długość geograficzna
15.1329

Szerokość geograficzna
53.3336

2.2. Powierzchnia [ha]:

232.76

2.3. Obszar morski [%]

0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2

Nazwa regionu

PL42	Zachodniopomorskie
------	--------------------

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
3150			0.25		G	D			
3260			23.1		G	B	C	C	C
6120			1.31		G	C	C	C	C
6210			0.6		G	C	C	C	C
6430			0.34		G	C	C	C	C
6510			10.48		M	B	C	B	C
7230			11.64		M	C	C	C	C
9110			4.66		M	A	C	A	C
9160			74.25		G	B	C	B	B
91E0			41.73		G	B	C	C	C

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki				Populacja na obszarze							Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
I	1088	Cerambyx cerdo			p				P	DD	C	B	C	C
F	1163	Cottus gobio			p				P	DD	C	C	C	C
F	1099	Lampetra fluviatilis			p				P	DD	B	C	B	B
F	1096	Lampetra planeri			p				P	DD	C	C	C	C
M	1355	Lutra lutra			p					DD	D			
F	1145	Misgurnus fossilis			p				P	DD	D			
M	1324	Myotis myotis			p				P	DD	D			
I	1037	Ophiogomphus cecilia			p	1000	10000	i		G	C	A	C	C
I	1032	Unio crassus			p	100	1000	i	P	G	C	C	C	C

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N23	0.31
N10	8.76
N16	84.29
N12	6.64
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar obejmuje fragment doliny Krąpieli pomiędzy Pęzinem i Stargardem, wyraźnie wyodrębniającej się w rolniczym krajobrazie. Na tym chronionym przełomowym odcinku rzeka ma charakter górskiego potoku, rzadko spotykanego na terenach nizinnych. Wiąże się z tym ciekawy kształt koryta rzeki, wysokie walory krajobrazowe oraz występowanie typowych dla terenów podgórskich gatunków roślin i zwierząt. Rzeka płynie tutaj w wąskim i głęboko wciętym w wysoczyznę dennomorenową korycie. Dolinę cechuje duży spadek a jej szerokość waha się od kilkudziesięciu metrów w przełomach do ponad 200 m w miejscach, gdzie rzeka tworzy szerokie meandry. Stoki o bardzo zróżnicowanym nachyleniu osiągają do 16 metrów wysokości. Rzeka ma naturalne koryto z wartkim nurtem i silnie meandruje, natomiast dno jest piaszczysto-kamieniste wysłane głazami narzutowymi. W wodzie występuje krasnorost *Hildenbrandia rivularis* i inne rzadkie glony skorupiaste. Bogata jest także reofilna roślinność zanurzona znosząca rwącą siłę wody. Z gatunków ginących w skali kraju znajduje się tam duże stanowisko kokoryczy drobnej *Corydalis pumila* wpisanej do Polskiej Czerwonej Księgi Roślin. W kraju jest zaledwie kilka stanowisk tej rośliny. Dolinę rzeki charakteryzują dobrze zachowane, dość bogate florystycznie grądy i łągi. Rozległy teren leśny o trudnym dostępie oraz siedliska otwarte sprzyjają bytowaniu wielu gatunków ptaków drapieżnych. Do znanych walorów kulturowych obszaru należy efektowne grodzisko prasłowiańskie o kształcie owalnym z bardzo dobrze zachowanym wałem w odległości 1 km od wsi Ulikowo, w miejscu ujścia Ulikowskiego Potoku do Krąpieli. Natomiast na krawędzi doliny znajdują się wyraźnie wykształcone ozy.

4.2. Jakość i znaczenie

Pomimo niewielkiej powierzchni obszaru znajduje się tutaj dość duże wysycenie siedliskami przyrodniczymi (ponad 60%). W obszarze odnotowano obecność ośmiu typów siedlisk przyrodniczych z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Są to: 3150 Starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheion*, *Potamion*, 6120 Ciepłolubne, śródlądowe murawy napiaskowe (*Koelerion glaucae*), 6210 Murawy kserotermiczne (*Festuco-Brometea* i ciepłolubne murawy z *Asplenion septentrionalis* *Festucion pallentis*), 6430 Ziołorośla górskie (*Adenostylion alliariae*) i ziołorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*), 6510 Nizowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion*), 9160 Grąd subatlantycki (*Stellario-Carpinetum*), 9190 Kwaśne dąbrowy (*Quercetea robori-petraeae*), 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albae*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*, olsy źródłiskowe), 91F0 Łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe (*Ficario-Ulmetum*). Ze względu niewielkiego pokrycia, statusu przedmiotu ochrony nie uzyskały starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne (3150) oraz łąki świeże (6510). Dolina Krąpieli to ważny obszar dla ryb, minogów i bezkręgowców: minogów rzecznych i strumieniowego *Lampetra fluviatilis*, *L. planeri*, głowacza białopłetwego *Cottus gobio*, kozioroga dębosza *Cerambyx cerdo*, trzepli zielonej *Ophiogomphus cecilia* i skójki gruboskorupowej *Unio crassus*.

Siedliska przyrodnicze:

3150 Starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheion*, *Potamion*
Siedlisko występuje w obszarze w obrębie jednego starorzecza znajdującego się w okolicach miejscowości Ulikowo zidentyfikowano płat siedliska 3150 o powierzchni 0,25 ha. Ze względu na małą powierzchnię i małą reprezentatywność utrzymano w SDF ocenę D (siedlisko nieistotne).

3260 Nizinne i podgórskie rzeki ze zbiorowiskami włosieniczników *Ranunculon fluitantis*
Siedlisko nie wykazywane w poprzednich aktualizacjach SDF. W 2022 r. za siedlisko uznano cały odcinek rzeki Krąpieli przepływający przez obszar, tj. pomiędzy miejscowościami Pęzino i Strachocin, która płynie tutaj w głębokim wąwozie porośniętym lasami.

Reprezentatywność – ocena B (dobra) – dokonano na podstawie oceny eksperckiej – siedlisko reprezentowane przez rośliny wskaźnikowe dla związku *Ranunculon fluitantis*. Siedlisko dobrze wykształcone jak na warunki lokalne. Zinventaryzowano gatunki: włosienicznik rzeczny *Ranunculus fluitans*, potocznic wąskolistny *Berula erecta*, *Hildenbrandia rivularis*, rdestnica grzebieniasta *Potamogeton pectinatus*.

Powierzchnia względna – ocena C ($2\% \geq p > 0\%$) – ocena dokonana na podstawie kompletnej inwentaryzacji przyrodniczej siedliska w obszarze. Powierzchnia siedliska wynosi 23,102 ha, co stanowi ok. 1 % zasobów siedliska w kraju.

Stan zachowania – ocena C (średni lub zdegradowany) – będąca wynikiem oceny trzech podkryteriów:

a) Stopień zachowania struktury – II (dobrze zachowana) obecność roślinności wskaźnikowej dla siedliska 3260 przy braku włosieniczników. Koryto rzeki Krąpiel posiada odcinki, które spełniają wszystkie uwarunkowania siedliska 3260 (dno kamienisto-żwirowe lub piaszczysto-żwirowe, miejscami duże kamienie).

b) Stopień zachowania funkcji – III (średnie lub niekorzystne perspektywy) występowanie roślinności typowej dla siedliska ograniczają – duże zacienienie koryta rzeki oraz brak stabilności przepływów wody, okresowe zanieczyszczenia ściekami oraz przez suszę.

c) Możliwości odtworzenia – III (trudne lub niemożliwe) eliminacja lub ograniczenie negatywnych czynników antropogenicznych w celu długotrwałego utrzymania lub poprawy stanu ochrony siedliska jest trudne do wykonania, gdyż wymaga to podjęcia działań należących do kompetencji urzędów zajmujących się zagospodarowaniem przestrzennym, gospodarką ściekową, wodną i leśną.

Ocena ogólna – ocena C (znacząca) – ocena wypadkowa powyższych ocen.

Stopień rozpoznania – ocena G (dane o wysokiej jakości) – pełna inwentaryzacja przyrodnicza wykonana przez eksperta przyrodniczego zgodnie z przyjętymi metodami i wytycznymi.

6120 Ciepłolubne, śródlądowe murawy napiaskowe (*Koelerion glaucae*)

W granicach obszaru Dolina Krąpeli PLH32005 siedlisko zajmuje niewielkie powierzchnie

Reprezentatywność – ocena B (dobra) – siedlisko jest dobrze wykształcone jak na warunki lokalne. W obrębie płatów występują gatunki charakterystyczne dla siedliska: *Silene otites*, *Silene tatarica*, *Chondrilla juncea*, *Veronica spicata*, *Koeleria glauca*, *Koeleria macrantha*, *Potentilla arenaria*, *Festuca psammophila*, *Phleum phleoides*, *Dianthus carthusianorum*, *Helichrysum arenarium*, *Thymus serpyllum*, oraz gatunki przechodzące z klasy *Festuco-Brometea*.

Powierzchnia względna – utrzymanie dotychczasowej oceny C ($2\% \geq p > 0\%$) – ocena dokonana na podstawie kompletnej inwentaryzacji przyrodniczej siedliska w obszarze. Powierzchnia siedliska wynosi 1,31 ha, co stanowi ok. 0,02 % zasobów siedliska w kraju.

Stan zachowania – ocena C (średni lub zdegradowany) – będąca wynikiem oceny trzech podkryteriów:

- a) Stopień zachowania struktury – III (średnio zachowana lub częściowo zdegradowana), co ma związek z brakiem wypasu i przyspieszoną sukcesją płatów muraw ciepłolubnych w kierunku żyzniejszych siedlisk.
- b) Stopień zachowania funkcji – III (średnie lub niekorzystne perspektywy) płaty siedliska ulegają naturalnej sukcesji przechodząc w siedliska żyzniejsze, jednak realizacja zaplanowanych działań ochronnych powinna w istotny sposób poprawić stan zachowania dużej części płatów (cofnięcie procesów sukcesji).
- c) Możliwości odtworzenia – II (możliwe przy średnim nakładzie środków) odtworzenie płatów możliwe, choć utrudnione z przyczyn społeczno-gospodarczych.

Ocena ogólna – utrzymanie dotychczasowej oceny C (znacząca) – ocena wypadkowa powyższych ocen.

Stopień rozpoznania – ocena G (dane o wysokiej jakości) – pełna inwentaryzacja przyrodnicza wykonana przez eksperta przyrodniczego zgodnie z przyjętymi metodami i wytycznymi.

6210 Murawy kserotermiczne (*Festuco-Brometea* i ciepłolubne murawy z *Asplenion septentrionalis* *Festucion pallentis*)

Siedlisko występuje w obszarze w postaci czterech małych płatów w okolicach miejscowości Strachocin, w kompleksie z łąkami świeżymi i murawami piaskowymi.

Reprezentatywność – utrzymanie dotychczasowej oceny B (dobra) – w obrębie płatów występuje od 2 do 5 spośród gatunków typowych dla muraw w obszarze: stokłosa prosta *Bromus erectus*, kłosownica pierzasta *Brachypodium pinnatum*, pięciornik piaskowy *Potentilla arenaria*, oleśnik górski *Libanotis pyrenaica*, czyściec prosty *Stachys recta*, tymotka *Boehmeria* *Phleum phleoides*, chaber nadreński *Centaurea stoebe*.

Powierzchnia względna – utrzymanie dotychczasowej oceny C ($2\% \geq p > 0\%$) – ocena dokonana na podstawie kompletnej inwentaryzacji przyrodniczej siedliska w obszarze. Powierzchnia siedliska wynosi 0,6 ha, co stanowi ok. 0,02 % zasobów siedliska w kraju.

Stan zachowania – ocena C (średni lub zdegradowany) – będąca wynikiem oceny trzech podkryteriów:

- a) Stopień zachowania struktury – III (średnio zachowana lub częściowo zdegradowana), co ma związek z brakiem wypasu i przyspieszoną sukcesją płatów muraw ciepłolubnych w kierunku żyzniejszych siedlisk.
- b) Stopień zachowania funkcji – III (średnie lub niekorzystne perspektywy) płaty siedliska ulegają naturalnej sukcesji przechodząc w siedliska żyzniejsze, jednak realizacja zaplanowanych działań ochronnych powinna w istotny sposób poprawić stan zachowania dużej części płatów (cofnięcie procesów sukcesji).
- c) Możliwości odtworzenia – II (możliwe przy średnim nakładzie środków) odtworzenie płatów możliwe, choć utrudnione z przyczyn społeczno-gospodarczych.

Ocena ogólna – utrzymanie dotychczasowej oceny C (znacząca) – ocena wypadkowa powyższych ocen.

Stopień rozpoznania – ocena G (dane o wysokiej jakości) – pełna inwentaryzacja przyrodnicza wykonana

przez eksperta przyrodniczego zgodnie z przyjętymi metodykami i wytycznymi.

6430 Ziołorośla górskie (*Adenostyion alliariae*) i ziołorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*)

Ziołorośla nadrzeczne w obszarze reprezentowane są przez jeden nizinny podtyp siedliska 6430-3 (niżowe, nadrzeczne zbiorowiska okrajkowe), który tworzą dwa zespoły ze związku *Convolvulion sepium nitrofilne* zbiorowiska welonowe nad brzegami mniejszych rzek i innych cieków wodnych: zespół *Urtico-Calystegietum sepium* oraz zespół kielisznika zaroślowego i wierzbownicy kosmatej *Calystegio-Epilobietum hirsuti*. Siedlisko występuje w postaci trzech płatów zlokalizowanych na wschodniej krawędzi doliny Krąpieli, na południe od linii kolejowej przy miejscowości Pężino, na porzuconej łące w zakolu Krąpieli na północ od m. Bębniąt (Kolonia Ulikowo) oraz graniczący z polem uprawnym na wschód od miejscowości Święte.

Reprezentatywność: ocena C (znacząca) – lista głównych gat. wskaźnikowych dla siedliska 6430 w obszarze to: kielisznik zaroślowy *Calystegia sepium*, dzięgiel litwor *Angelica archangelica* subsp. *litoralis*, sadziec konopiasty *Eupatorium cannabinum*, wierzbownica kosmata *Epilobium hirsutum*, żywokost lekarski *Symphytum officinale*, kościenica wodna *Myosoton aquaticum*, kaniańka pospolita *Cuscuta europaea*, rdestówka zaroślowa *Fallopia dumetorum*, oset kędzierzawy *Carduus crispus*.

Powierzchnia względna: ocena C ($2\% \geq p > 0\%$) – ocena dokonana na podstawie kompletnej inwentaryzacji przyrodniczej siedliska w obszarze. Powierzchnia siedliska wynosi 0,34 ha, co stanowi ok. 0,005 % zasobów siedliska w kraju.

Stan zachowania: ocena C (średni lub zdegradowany) – będąca wynikiem oceny trzech podkryteriów:

a) Stopień zachowania struktury – III (średnio zachowana lub częściowo zdegradowana), ze względu silnie zniekształcenie przez powszechne występowanie ekspansywnych gatunków roślin (niecierpek gruczołowaty *Impatiens glandulifera*, kolczurka klapowana *Echinocytis lobata*).

b) Stopień zachowania funkcji – III (średnie lub niekorzystne perspektywy)

c) Możliwości odtworzenia – III (średnie lub słabe)

Ocena ogólna – utrzymanie dotychczasowej oceny C (znacząca) – ocena wypadkowa powyższych ocen.

Stopień rozpoznania – ocena G (dane o wysokiej jakości) – pełna inwentaryzacja przyrodnicza wykonana przez eksperta przyrodniczego zgodnie z przyjętymi metodykami i wytycznymi.

6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion*)

Siedlisko występuje na zboczu doliny rzeki Krąpieli, w okolicach miejscowości Strachocin, w sąsiedztwie z murawami (6120, 6210). Dotychczasowe szacowanie powierzchni siedliska na powierzchni ok. 10,5 ha nie znajduje pokrycia w rzeczywistym potencjalne dla 6510 w obszarze. Przypuszcza się poprzez analogię z innych obszarów w województwie, iż za ww. siedlisko w przeszłości nierzadko uznawano także inne typy ekologiczne łąk, w tym łąki wilgotne i ziołorośla. Po dokonanej w 2022 r. weryfikacji terenowej do siedliska 6510 zakwalifikowano 2 płyty o łącznej powierzchni 0,49 ha.

Do czasu akceptacji Komisji Europejskiej, siedlisko pozostaje przedmiotem ochrony w obszarze.

9160 Grąd subatlantycki (*Stellario-Carpinetum*)

Siedlisko występuje w obszarze Dolina Krąpieli PLH320005 zarówno na gruntach Lasów Państwowych jak i poza nimi. Grąd subatlantycki (*Stellario-Carpinetum*) podobnie jak w przypadku grądów kontynentalnych jest to las liściasty siedlisk żyznych i świeżych, a nawet wilgotnych. Grądy, jako dominujący powierzchniowo typ siedliska w obszarze, wykształciły się na zboczach doliny Krąpieli, powyżej siedlisk łąkowych i skupiają się we wschodniej części obszaru, głównie w obrębie gruntów administrowanych przez Nadleśnictwo Dobrzany.

Reprezentatywność: utrzymanie dotychczasowej oceny B (dobra) – typowa kombinacja florystyczna z uwzględnieniem specyfiki regionalnej. Do gatunków charakterystycznych i wyróżniających w obszarze zaliczono gatunki typowo leśne m.in.: gajowiec żółty *Galeobdolon luteum*, przytulia wonna *Galium odoratum*, gwiazdnica wielkokwiatowa *Stellaria holostea*, turzycza leśna *Carex sylvatica*, prosownica rozpierzchła *Millium effusum*, miodunka ćma *Pulmonaria obscura*, fiołek leśny *Viola reichenbachiana*, jaskier kosmaty *Ranunculus lanuginosus*, narecznica samcza *Dryopteris filix-mas*, zawilce *Anemone* sp., przylaszczka pospolita *Hepatica nobilis*, wiechlina gajowa *Poa nemoralis*, kokoryczka wielkokwiatowa *Polygonatum multiflorum*, turzycza palczasta *Carex digitata*, czyściec leśny *Stachys sylvatica*, fiołek przedziwny *Viola mirabilis*, jaskier różnolistny *Ranunculus auricomus*, kłosownica leśna *Brachypodium sylvaticum*, kupkówka pospolita *Dactylis polygama*, kokorycz *Corydalis* sp. Drzewostan grądów budują występujące w różnych proporcjach: buk, grab, dąb szypułkowy, lipa drobnolistna, w płatach nadrzecznych oraz w sąsiedztwie źródeł także olsza czarna, jesion wyniosły, rzadziej wiąz pospolity i szypułkowy. W domieszce spotyka się ponadto: jawor, brzozę brodawkowatą, osikę, klon zwyczajny. W warstwie podszytu i podrostu dominują: leszczyna, buk, jawor, grab.

Powierzchnia względna: utrzymanie dotychczasowej oceny C ($2\% \geq p > 0\%$) – powierzchnia siedliska w obszarze wynosi 74,25 ha, co stanowi ok. 0,2 % zasobów siedliska w kraju.

Stan zachowania: utrzymanie dotychczasowej oceny B (dobra) – będąca wynikiem oceny trzech podkryteriów:

- a) Stopień zachowania struktury – II (dobrze zachowana) ocenę obniża nieco pogorszona struktura pionowa i przestrzenna drzewostanu przejawiająca się ujednoliceniem drzewostanu na części płatów.
- b) Stopień zachowania funkcji – II (dobre perspektywy) dobry potencjał warunków glebowo-klimatycznych, przy założeniu prowadzenia racjonalnej, właściwie zaplanowanej w obszarze gospodarki leśnej.
- c) Możliwości odtworzenia – II (możliwe przy średnim nakładzie środków) możliwe utrzymanie lub poprawa poszczególnych wskaźników, jednakże zastosowane działania ochronne odniosą skutek po dłuższym okresie czasu. Istotne jest tutaj zwiększenie ilości martwego drewna i drzew biocenotycznych (w tym na gruntach prywatnych), zapewnienie wystarczającej liczby i rozmieszczenia powierzchni referencyjnych, przebudowa drzewostanów zgodnie z siedliskiem.

Ocena ogólna: utrzymanie dotychczasowej oceny B (dobra) – o dobrej ocenie ogólnej zdecydowała wysoka reprezentatywność oraz dobry stan zachowania płatów siedliska.

Stopień rozpoznania: ocena G (dane o wysokiej jakości) – pełna inwentaryzacja przyrodnicza wykonana przez ekspertów przyrodniczych zgodnie z przyjętymi metodykami i wytycznymi.

91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albae*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*, olsy źródłiskowe)

Siedlisko występuje powszechnie na dnie doliny Krapieli, zarówno na gruntach Lasów Państwowych jak i poza nimi. Łęgi w obszarze reprezentowany jest przez jeden podtyp 91E0-3 niżowy łęg jesionowo-olszowy *Fraxino-Alnetum*. Runo zróżnicowane, choć cechujące się obniżonym składem florystycznym. Bardzo często dodatkowym czynnikiem zniekształcającym jest obecność inwazyjnych gatunków niecierpka drobnokwiatowego *Impatiens parviflora* i gruczołowatego I. *glandulifera*, klonu jesionolistnego *Acer negundo* oraz różnych gatunków rdestowców *Reynoutria* sp. Zasoby martwego drewna najczęściej dużo niższe niż na siedliskach innych lasów liściastych.

Reprezentatywność: utrzymanie dotychczasowej oceny B (dobra) – kombinacja florystyczna siedliska jest zubożona, lecz oparta na gatunkach typowych dla łęgu. Do głównych gatunków wskaźnikowych runa dla różnych postaci 91E0 w obszarze należy zaliczyć: czartawa pospolita *Circaea lutetiana*, czartawa drobna *Circaea alpina*, kostrzewa olbrzymia *Festuca gigantea*, turzycza rzadkokłosa *Carex remota*, gajowiec żółty *Galeobdolon luteum*, pokrzywa zwyczajna *Urtica dioica*, niecierpek pospolity *Impatiens noli-tangere*, rzeżucha gorzka *Cardamine amara*, śledziennica skrętolistna *Chrysosplenium alternifolium*, gwiazdnica gajowa *Stellaria nemorum*, wietlica samicza *Athyrium filix-femina*, szczyr trwały *Mercurialis perennis*, płaskomerzyk falisty *Plagiomnium undulatum*. Drzewostan tworzą: olsza czarna, gatunki o mniejszym udziale: jesion wyniosły, wiąz polny, wiąz pospolity, klon jawor, dąb szypułkowy, rodzime gatunki brzoź oraz topól i wierzb). W podszyciu występują m.in.: czeremcha zwyczajna, leszczyna.

Powierzchnia względna: utrzymanie dotychczasowej oceny C ($2\% \geq p > 0\%$) – powierzchnia siedliska w obszarze wynosi 41,73 ha, co stanowi ok. 0,04 % zasobów siedliska w kraju.

Stan zachowania: ocena C (średni lub zdegradowany) – będąca wynikiem oceny trzech podkryteriów:

- a) Stopień zachowania struktury – III (średnio zachowana lub częściowo zdegradowana), ze względu na obecność ekspansywnych gatunków obcych.
- b) Stopień zachowania funkcji – III (średnie lub niekorzystne perspektywy), ze względu na przesuszenie siedliska.
- c) Możliwości odtworzenia – III (trudne lub niemożliwe) ze względu na niekorzystne zmiany klimatu.

Ocena ogólna: ocena C (znacząca) – ocena wypadkowa powyższych ocen.

Stopień rozpoznania: ocena G (dane o wysokiej jakości) – pełna inwentaryzacja przyrodnicza wykonana przez ekspertów przyrodniczych zgodnie z przyjętymi metodykami i wytycznymi.

Siedliska nie występujące w obszarze*:

3270 Zalewane muliste brzozy rzek z roślinnością *Chenopodium rubri* p.p. i *Bidentium* p.p.

6410 Zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (*Molinion*)

7230 Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk

9110 Kwaśne buczyny (*Luzulo-Fagenion*)

Gatunki:

1088 Kozioróg dębosz *Cerambyx cerdo*

Pomimo występowania w obszarze potencjalnych siedlisk gatunku na gruntach administrowanych przez Lasy Państwowe nie zarejestrowano obecności osobników. Stąd nie było możliwości określenia wielkości populacji. Dlatego też w kolejnych latach wskazane jest dalsze poszukiwanie gatunku w obszarze. Do czasu uzyskania danych, w SDF pozostawia się dotychczasowe oceny:

Populacja – ocena C ($2\% \geq p > 0\%$) –

Stan zachowania – ocena B (dobry) – w obszarze występują potencjalne siedliska gatunku.

Izolacja – ocena C (populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania)

Ocena ogólna: ocena C (znacząca) – ocena wypadkowa powyższych ocen.

Stopień rozpoznania – ocena DD (brak danych) – nie jest możliwe oszacowanie wielkości populacji.

1163 Głowacz białopłetwy *Cottus gobio*

Gatunek nie wykazywany w aktualizacjach SDF sprzed 2022 r. Występuje w rzekach o charakterze górskim i podgórskim, rzadko czystych jeziorach i zatokach morskich. Wymaga czystej i dobrze natlenionej wody. W takich warunkach gatunek dość pospolity na północy i południu kraju, choć liczba stanowisk zmniejsza się. Preferuje dno żwirowato-kamieniste, rzadziej wykazywany z rzek o dnie piaszczystym. Ryba aktywna głównie nocą, w ciągu dnia chroni się przed drapieżnikami w różnego rodzaju kryjówkach. W czasie tarła samiec buduje gniazdo, w którym pilnuje ikry i wyklutych larw. Często ofiara pstrągów i innych ryb drapieżnych. Ze względu na niewielkie populacje zarybianie drapieżnikami może mieć duży wpływ na populacje danych odcinków rzek. Badania przeprowadzone w ramach projektu pn. „Bonitacja zlewni Iny oraz dopływów Dolnej Odry i jej estuarium, będących w użytkowaniu rybackim przez Okręg PZW w Szczecinie”, jak również w ramach programu LIFE pn. „Budowa niebieskiego korytarza ekologicznego wzdłuż doliny rzeki Iny i jej dopływów” wykazały, iż głowacz białopłetwy *Cottus gobio* jest stałym elementem ichtiofauny w obszarze. Rzeka Krąpiel przepływa przez obszar w głębokim wąwozie, miejscami przypomina potok górski o charakterystycznym kamienistym dnie, wartkim nurcie i dobrze natlenioną wodą. Stąd gatunki ryb, głównie z rodziny łososiowatych, a także głowacz i minogi znajdują tutaj odpowiednie miejsca żerowiskowe i tarliska. Populacja – ocena C ($2\% \geq p > 0\%$) – gatunek pospolity w Polsce, prawdopodobnie w żadnym z obszarów w kraju jego populacja nie przekracza 0,5% populacji krajowej, w związku z czym parametr ten nie powinien być brany pod uwagę jako decydujący dla ostatecznej oceny. Ze względu na stałość występowania i poprawny stan siedlisk gatunek uznano w 2022 r. za przedmiot ochrony w obszarze Dolina Kąpieli PLH3202005.

Stan zachowania – ocena C (średni lub zdegradowany) – siedliska zachowane w stopniu poprawnym, jednak wymagają działań ochronnych (ochrona zlewni i zachowanie odpowiedniego przepływu i czystości wody).

Izolacja – ocena C (populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania) – gatunek dość pospolity, brak izolacji.

Ocena ogólna: ocena C (znacząca) – ocena wypadkowa powyższych ocen.

Stopień rozpoznania – ocena DD (brak danych) – nie jest możliwe oszacowanie wielkości populacji w oparciu o dotychczasową literaturę.

1099 minóg rzeczny *Lampetra fluviatilis*

Badania przeprowadzone w ramach projektu pn. „Bonitacja zlewni Iny oraz dopływów Dolnej Odry i jej estuarium, będących w użytkowaniu rybackim przez Okręg PZW w Szczecinie”, jak również w ramach programu LIFE pn. „Budowa niebieskiego korytarza ekologicznego wzdłuż doliny rzeki Iny i jej dopływów” wykazały, iż minóg rzeczny *Lampetra fluviatilis* jest stałym elementem ichtiofauny w obszarze. Rzeka Krąpiel przepływa przez obszar w głębokim wąwozie, miejscami przypomina potok górski o charakterystycznym kamienistym dnie, wartkim nurcie i dobrze natlenioną wodą. Stąd gatunki ryb, głównie z rodziny łososiowatych, a także minogi znajdują tutaj odpowiednie miejsca żerowiskowe i tarliska.

Populacja – ocena B ($15\% \geq p > 2\%$) – gatunek rzadki w Polsce, znany z niewielu stanowisk w północnej Polsce. Oszacowanie wielkości populacji niemożliwe jednak ze względu na rzadkość gatunku każde stanowisko jest istotne dla ochrony i zachowania populacji. Dawniej odławiany masowo, obecnie jest rzadki, wykazywany najczęściej z pojedynczych okazów w różnych rzekach Pomorza. Nieco liczniejszy jest jedynie w Zalewie Wiślanym. Jego populacja prawdopodobnie jest niedoszacowana ze względu na trudności metodyczne odłowu oraz trudności w rozpoznawaniu młodocianych stadiów rozwojowych. Jest to forma migrująca rozradzająca się w rzekach i spływająca po kilkuletnim rozwoju larwy do morza. Stwierdzony w Krąpieli i innych miejscach dorzecza Iny i dodany do listy przedmiotów ochrony w obszarze w 2019 r.

Stan zachowania – ocena C (średni lub zdegradowany) – siedliska zachowane w stopniu poprawnym, jednak wymagają działań ochronnych (ochrona zlewni i zachowanie odpowiedniego przepływu i czystości wody).

Izolacja – ocena B (populacja nieizolowana, ale występująca na peryferiach zasięgu gatunku) – gatunek

stwierdzany rzadko, populacje z różnych dorzeczy prawdopodobnie różnią się genetycznie w związku z czym wymagają szczególnej ochrony.

Ocena ogólna B (dobra) – ocena wypadkowa powyższych ocen.

Stopień rozpoznania – ocena DD (brak danych) – nie jest możliwe oszacowanie wielkości populacji w oparciu o dotychczasową literaturę.

1096 Minóg strumieniowy *Lampetra planeri*

Gatunek nie wykazywany w aktualizacjach SDF sprzed 2022 r. Badania przeprowadzone w ramach projektu pn. „Bonitacja zlewni Iny oraz dopływów Dolnej Odry i jej estuarium, będących w użytkowaniu rybackim przez Okręg PZW w Szczecinie”, jak również w ramach programu LIFE pn. „Budowa niebieskiego korytarza ekologicznego wzdłuż doliny rzeki Iny i jej dopływów” wykazały, iż minóg strumieniowy *Lampetra planeri* jest stałym elementem ichtiofauny w obszarze. Rzeka Krąpiel przepływa przez obszar w głębokim wąwozie, miejscami przypomina potok górski o charakterystycznym kamienistym dnie, wartkim nurcie i dobrze natlenioną wodą. Stąd gatunki ryb, głównie z rodziny łososiowatych, a także minogi znajdują tutaj odpowiednie miejsca żerowiskowe i tarliska.

Populacja – ocena C ($2\% \geq p > 0\%$) – gatunek dość pospolity na Pomorzu, prawdopodobnie w żadnym z polskich obszarów jego populacja nie przekracza 0,5% populacji krajowej, w związku z czym parametr ten nie powinien być brany pod uwagę jako decydujący dla ostatecznej oceny. Ze względu na stałość występowania i dość dużą względną populację i poprawny stan siedlisk gatunek uznano w 2022 r. za przedmiot ochrony.

Stan zachowania – ocena C (średni lub zdegradowany) – siedliska zachowane w stopniu poprawnym, jednak wymagają działań ochronnych (ochrona zlewni i zachowanie odpowiedniego przepływu i czystości wody).

Izolacja – ocena C (populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania) – gatunek dość pospolity, brak izolacji.

Ocena ogólna: ocena C (znacząca) – ocena wypadkowa powyższych ocen.

Stopień rozpoznania – ocena DD (brak danych) – nie jest możliwe oszacowanie wielkości populacji w oparciu o dotychczasową literaturę.

1355 Wydra *Lutra lutra*

Nie wykonywano badań nad gatunkiem, jednakże w obszarze znajdują się dla niego optymalne siedliska.

Populacja – ocena D (populacja nieistotna)

Stopień rozpoznania – ocena DD (brak danych) – nie jest możliwe oszacowanie wielkości populacji.

1145 Piskorz *Misgurnus fossilis*

Gatunek notowany historycznie w dorzeczu Iny.

Populacja – ocena D (populacja nieistotna)

Stopień rozpoznania – ocena DD (brak danych) – nie jest możliwe oszacowanie wielkości populacji.

1324 Nocek duży *Myotis myotis*

Stwierdzano pojedyncze osobniki żerujące (inf. ustna) i szczątki w wypluwkach płomykówki w okolicznych miejscowościach

Populacja – ocena D (populacja nieistotna)

Stopień rozpoznania – ocena DD (brak danych) – nie jest możliwe oszacowanie wielkości populacji.

1037 Trzepla zielona *Ophiogomphus cecilia*

Gatunek uznany za przedmiot ochrony w obszarze w 2022 r. Ten gatunek reofilnej ważki Występuje prawie we wszystkich rzekach Polski (poza górami). Preferuje niewielkie szybko płynące cieki, ale częsta zarówno w dużych rzekach nizinnych jak i wolno płynących kanałach. Stwierdzona dość licznie w Krąpieci. Charakter tego odcinka rzeki jest odpowiednim siedliskiem tego gatunku, zachowuje cechy naturalnej rzeki, włącznie z naturalnością koryta i erozją brzegów. W Polsce populacja trzepli ma zasięg ciągły wzdłuż większości cieków. Gatunek nie jest zagrożony ani na terenie obszaru ani w regionie.

Populacja – ocena C ($2\% \geq p > 0\%$) – w obszarze wielkość populacji oceniono na 1000-10000 osobników. W Polsce populacja trzepli zielonej *Ophiogomphus cecilia* ma zasięg ciągły wzdłuż większości cieków. Gatunek nie jest zagrożony ani na terenie obszaru ani w regionie. Gatunek jest bardzo pospolity w Polsce, prawdopodobnie w żadnym z polskich obszarów jego populacja nie przekracza jednak 0,5% populacji krajowej, w związku z czym parametr ten nie powinien być brany pod uwagę jako decydujący dla ostatecznej oceny.

Stan zachowania siedlisk gatunku oceniono jako doskonały – ocena A. Siedliska zachowane są w stopniu bardzo dobrym (stopień zachowania cech siedliska gatunku I – elementy doskonale zachowane), bez realnych zagrożeń i obecnie nie wymagają wdrożenia działań ochronnych ze względu na znaczną odporność gatunku.

Stopień izolacji populacji – ocena C (brak izolacji populacji).

Ocena ogólna – ocena C (znacząca) – ocena wypadkowa powyższych ocen.

Stopień rozpoznania – ocena G (dane o wysokiej jakości) – pełna inwentaryzacja przyrodnicza wykonana przez eksperta przyrodniczego zgodnie z przyjętymi metodykami i wytycznymi.

1032 Skójka gruboskorupowa *Unio crassus*

Gatunek uznany za przedmiot ochrony w obszarze w 2022 r. (wcześniej wykazywany z kategorią D – populacja nieistotna). Gatunek rzadki uważany z ginący i zagrożony związany głównie z czystym i szybko płynącymi ciekami o żwirowato-piaszczystym dnie Występuje głównie w niewielkich i średniej wielkości ciekach. W ostatnich latach w związku z postępującą poprawą jakości wody w rzekach wydaje się zwiększać zasięg i liczebność. Rzeką Krapiel stanowi siedlisko optymalne dla gatunku.

Populacja – ocena C (2% ≥ p > 0%) – Gatunek dość pospolity w Polsce, w związku z poprawą czystości wód powoli się rozprzestrzenia. Prawdopodobnie jedynie w rozległych obszarach Natura 2000 jego populacja może przekraczać 0,5% populacji krajowej, w związku z czym parametr ten nie powinien być brany pod uwagę jako decydujący dla ostatecznej oceny. Niska liczebność oszacowana na 100-1000 osobników wynika prawdopodobnie z okresowo złych parametrów wody.

Stan zachowania – ocena C (średni lub zdegradowany) – siedliska zachowane źle, wymagają działań ochronnych w zakresie utrzymywania jakości wody.

Izolacja – ocena C (populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania) – gatunek dość pospolity, brak izolacji.

Ocena ogólna – ocena C (znacząca) – ocena wypadkowa powyższych ocen.

Stopień rozpoznania – ocena G (dane o wysokiej jakości) – pełna inwentaryzacja przyrodnicza wykonana przez eksperta przyrodniczego zgodnie z przyjętymi metodykami i wytycznymi.

*Siedliska 6510, 7230, 9110 oczekują na akceptację KE co do wykreślenia z katalogu przedmiotów ochrony obszaru.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
H	A04.03		i
L	K06		i
L	X		b
H	B02.04		i
H	J03.01		i
H	I01		b
M	H05		i
M	J02.01		b
M	K02.01		i
M	H01		b
M	M01.02		b
H	I02		b
Oddziaływania pozytywne			
			Wewnętrzne

Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	/ zewnętrzne [i o b]
H	B02.05		i
M	A03.02		i

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednocześnie.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1) Ziarnik K., Knadel M. 1997. Waloryzacja szaty roślinnej doliny rzeki Krapieli na odcinku Strachocin – Pęczino. Mscr. Szczecin; 2) Ziarnik K., Szumin J. i in. 1998. Dokumentacja proponowanego rezerwatu przyrody „Przełom Krapieli”. Starg. Prac. Ekol., Fund. Ochrony. Mscr. Szczecin; 3) Szczepaniak P. 1999. Waloryzacja przyrodnicza gmin. Inwentaryzacja w zakresie przyrody nieożywionej. Gmina Stargard Szczeciński. Mscr. wykonany na zlecenie Biura Konserwacji Przyrody w Szczecinie; 4) Wołejko L., Bacieczko W., Banas U. 1999. Waloryzacja przyrodnicza gminy Stargard Szczeciński, zagadnienia geobotaniczne. Mscr. wykonany na zlecenie Biura Konserwacji Przyrody w Szczecinie; Mscr. wykonany na zlecenie Biura Konserwacji Przyrody w Szczecinie; 5) Zawal A., Dąbkowski P., Kościów R. 1999. Waloryzacja faunistyczna gminy Stargard Szczeciński; 6) Ziarnik K., Ziarnik M. 2005. Dolina Krapieli – cenna ostoja zachodniopomorskiej przyrody. Chrońmy Przyrodę Ojczyzn 3/2005. s. 37-44; 7) Keszka S., Raczyński M., Tański A. 2006. Raport badań w ramach projektu: „Bonitacja zlewni Iny oraz dopływów dolnej Odry i jej estuarium, będących w użytkowaniu rybackim przez okręg PZW w Szczecinie”. I etap „Bonitacja Krapieli i jej dopływów”. Akademia Rolnicza w Szczecinie, Wydział Nauk o Żywności i Rybactwa. Szczecin; 8) Keszka S., Raczyński M., Tański A. 2007. Raport badań w ramach projektu: „Bonitacja zlewni Iny oraz dopływów dolnej Odry i jej estuarium, będących w użytkowaniu rybackim przez okręg PZW w Szczecinie”. II etap „Bonitacja głównego koryta Iny i pozostałych dopływów”. Akademia Rolnicza w Szczecinie, Wydział Nauk o Żywności i Rybactwa. Szczecin; 9) Raczyński M., Czerniejewski P., Keszka S., Witkowska M. 2008. Raport z badań bonitacyjnych przeprowadzonych w celu weryfikacji danych ichtiologicznych dla obszarów Natura 2000. Akademia Rolnicza w Szczecinie, Wydział Nauk o Żywności i Rybactwa, Zakład Gospodarki Rybackich na wodach Otwartych. Szczecin; 10) Raczyński M. 2008. Projekt Standardowego Formularza Danych dla obszaru spełniającego kryteria obszarów o znaczeniu wspólnotowym (OZW) o nazwie Dolina Krapieli PLH320005 (data opracowania 28.10.2008) sporządzony w zakresie gatunków ryb. Akademia Rolnicza w Szczecinie. Szczecin; 11) Spieczński D., Polczyńska E., Zimnicka-Pluskota M., Dąbkowski P., Janicki D., Jasnowska J., Kowalski W. W. A., Banaś-Stankiewicz U., Zimnicki J., Gorzółka J., Bielecka E., Młynkowiak E., Pluciński P., Osadowski Z., Łyczek M., Gamrat R., Ziarnik M., Ziarnik K., Rutkowski P., Zarzycka-Streitfeld J., Dylawski M., Dylawska J. K., Owsiany P. M., 2010. Waloryzacja przyrodnicza województwa zachodniopomorskiego. Mscr. wykonany na zlecenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie; 12) Szoszkiewicz K., Jusik Sz., Ławniczak A.E., Zgoła T., Szwabińska M. 2010.

Zróżnicowanie makrofitów w różnych typach nizinnych rzek referencyjnych w Polsce. Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu, Katedra Ekologii i Ochrony Środowiska. W: Woda-Środowisko-Obszary Wiejskie. T. 10 z. 3 (31) s. 297-308. Instytut Technologiczno-Przyrodniczy w Falentach;13) Ziarnik K., Ziarnik M. 2011. Występowanie kokoryczy drobnej *Corydalis pumila* na Pomorzu Zachodnim. *Folia Pomeranae Universitatis Technologiae Stetinensis. Agric., Aliment., Pisc., Zootech.* 289 (19), 139-148;14) Szoszkiewicz K., Gebler D. 2012. Nizinne i podgórskie rzeki ze zbiorowiskami włosieniczników. In: Mróz W. (Ed.). *Monitoring siedlisk przyrodniczych. Przewodnik metodyczny. Część 2. GIOŚ, Warszawa: 204-217*;15) Keszka S. i in. 2013. Ichtyofauna systemu rzeki Iny. *Roczniki Naukowe Polskiego związku wędkarskiego. tom 26: 117-149*;16) Dębowski P. i in. 2014. Bonitacja siedlisk minoga rzeczno i minoga morskiego w wybranych rzekach wpływających do Bałtyku oraz morskiej strefie przybrzeżnej. Instytut Rybactwa śródlądowego im. Stanisław Sakowicza, Zakład Ryb Wędrownych w Rutkach oraz Morski Instytut Rybacki – Państwowy Instytut Rybacki;17) Raczyński M. i in. 2016. Przeprowadzenie oceny stanu zasobów przyrodniczych zlewni rzeki Iny w ramach projektu LIFE ” „Budowa niebieskiego korytarza ekologicznego wzdłuż doliny rzeki Iny i jej dopływów”. Biuro Konserwacji Przyrody S.C.18) Gawroński A. 2020. Dokumentacja Planu Zadań Ochronnych obszaru Natura 2000 PLH320005 Dolina Krąpieli w województwie zachodniopomorskim. Msc. sporządzony na zlecenie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Szczecinie;19) Biuro Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej Oddział w Gorzowie Wlkp. 2021. Dolina Krąpieli PLH320005. Projekt dokumentacji zadań ochronnych w części pokrywającej się z projektem urządzenia lasu dla Nadleśnictwa Dobrzany. Msc. wykonany na zlecenie Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Szczecinie;20) Waloch P. 2022. Weryfikacja wybranych płatów siedlisk przyrodniczych w obszarze Dolina Krąpieli PLH320005. Notatka służbowa. Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Szczecinie.

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie
Adres:	Polska Juliusza Słowackiego 2 71-434 Szczecin
Adres e-mail:	sekretariat@szczecin.rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☐	Tak
☒	Nie, ale jest w przygotowaniu
☐	Nie

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH320005

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒ Tak ☐ Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych

(opcjonalnie)

--